

Συγγνώμη Πόλη Βασίλισσα του κόσμου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Στο κλειστό γήπεδο του «ΑΠΌΛΛΩΝΑ ΠΑΤΡΩΝ» πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 30.9.2020 η εκδήλωση-συναυλία της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, αφιερωμένη στην Κωνσταντινούπολη και στην Αγιά Σοφιά. Η συναυλία μετεδόθη τηλεοπτικά απευθείας από τον τηλεοπτικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών «ΛΥΧΝΟΣ» .

Ο Καλλιτέχνης Μανώλης Μητσιάς τραγούδησε για την Πόλη της καρδιάς μας, για την Μεγάλη Εκκλησιά μας, την Αγία Σοφιά. Επίσης ο Άρχων Πρωτοψάλτης Γρηγόρης Νταραβάνογλου και οι μουσικοί Μανώλης Καρπάθιος και Κώστας Μπαλαχούτης μαζί με ένα καλλιτεχνικό σύνολο μας ταξίδεψαν στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια και στην Αγία Σοφιά.

Πριν από την εκδήλωση μίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος , ο οποίος έκαμε και το κλείσιμο με λόγια συγκινητικά.

Στο δεκαπεντάλεπτο διάλειμμα παρενεβλήθη απόσπασμα από την ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου στην εκδήλωση που έγινε για την Αγία Σοφιά, στον Ιερό Ναό του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Πατρών, στις 24 παρελθόντος μηνός Ιουλίου. Η εισαγωγική ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην εκδήλωση στο κλειστό γήπεδο μπάσκετ του Απόλλωνα έχει ως εξής:

ΟΜΙΛΙΑ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΤΗΝ ΣΥΝΑΥΛΙΑ «ΣΥΓΓΝΩΜΗ ΠΟΛΗ ΜΟΥ»

Ὁ μήνας Σεπτέμβριος εἶναι μήνας πόνου καί ὀδύνης γιά τόν Ἑλληνισμό τῆς Πόλης, τῆς πάλαι ποτέ Βασιλίδος τῶν πόλεων τῆς μεγαλυνύμου καί φωτοστολίστου Κωνσταντινουπόλεως, ἀφοῦ κατά τόν μήνα αὐτό, τό ἔτος 1955 ὁ βάρβαρος συρφετός τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν μας, ὀρμησε ἐναντίον τῶν Ρωμαϊκοῦ στοιχείου τῆς Πόλης μας, τῆς Πόλης τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, ἐφόνευσε, ἐβίασε, κατέστρεψε, ἔκαψε, ἐλεηλάτησε, ἐβεβήλωσε Ἐκκλησίες καί κοιμητήρια, δημιούργησε καί πάλι πρόσφυγες, ὅπως ἔχει συνηθίσει νά κάνη διαχρονικά, ἀφοῦ αὕτη εἶναι ἡ ταυτότητα τῶν Τούρκων, ἡ βαρβαρότητα δηλαδή.

Αὐτό τόν μῆνα τιμήσαμε γιά μιά ἀκόμη φορά τήν μνήμη τῶν Ἁγίων Ἐθνοῖερομαρτύρων καί τῶν ἄλλων ἱερῶν σφαγίων τῆς Μικρασίας, οἱ ὁποῖοι τό 1922 ἐπότισαν μέ τά ἡρωϊκά αἵματά τους, τά ἅγια χώματα τῆς Σμύρνης καί τῆς Ἰωνίας γενικώτερα καί θυμηθήκαμε καί μακαρίσαμε τούς ξεριζωμένους πατέρες καί ἀδελφούς μας, πού ἔφτασαν ἐξουθενωμένοι στήν μητέρα Πατρίδα τους τήν

Ἑλλάδα, μεταφέροντας τά ἱερά καί τά ὄσια τους στήν καρδιά τους καί στόν κόρφο τους.

Αὐτό, ὁμως, τό καλοκαίρι βιώσαμε τήν λύπη καί τήν ὀδύνη, ὄχι μόνο οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες ὅπου γῆς, ἀλλά καί ὁλος ὁ πολιτισμένος κόσμος, τήν λύπη λέγω καί τήν ὀδύνη, τῆς μετατροπῆς τῆς Ἀγία-Σοφιάς σέ τζαμί, τῆς Μεγάλης Ἐκκλησιᾶς, τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς γῆς, πού μέσα της ἔκλεισε τούς πόνους καί τούς καημούς, τίς χαρές καί τούς στεναγμούς, τίς δόξες καί τίς πίκρες διαχρονικά τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων καί ἀπό τόν τετρακτινοπύρσευτο Σταυρό τοῦ τρούλλου της, φωτίστηκαν τά πέρατα τῆς γῆς.

Καί σάν νά μήν ἔφτανε αὐτό τό ἀνοσιούργημα καί ἡ προσβολή τῆς πίστεως τῶν Ὁρθοδόξων καί τῆς τιμῆς ὅλων τῶν πολιτισμένων Λαῶν τῆς γῆς, προχώρησαν καί σέ ἄλλη φρικτή ἐνέργεια, ἐκείνη τῆς μετατροπῆς σέ τζαμί τῆς θαυμασίας καί ξακουστῆς Μονῆς τῆς Χώρας, μέ τά θαυμάσια ψηφιδωτά.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, τῆς ὁποίας προστάτης εἶναι ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὁ ὁποῖος ἱδρυσε καί τήν Ἐκκλησία τοῦ Βυζαντίου, μέσα ἀπό ἕνα ἱερό, συγκλονιστικό καί πατριωτικό παλμό, στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πατρῶν, ἐξεδήλωσε τήν ἐντονη διαμαρτυρία της γιά τό μεγάλο αὐτό ἀνοσιούργημα.

Ἡ ἀποψινὴ μας ἐκδήλωση ἦτο προγραμματισμένη γιὰ τὸν μῆνα Νοέμβριο, ὅπως συμβαίνει κάθε χρόνο μέ παρόμοιες ἐκδηλώσεις-συναυλίες.

Ὅμως λόγω τῶν ἐπικρατουσῶν ἐκτάκτων συνθηκῶν καί τοῦ ἀβεβαίου τῆς πραγματοποιήσεως ἐκδηλώσεων, κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ἀνεβλήθησαν ἢ καί μετεφέρθησαν ἐκδηλώσεις δι' εὐθετώτερον χρόνον.

Ἐτσι πραγματοποιεῖται ἡ ἀποψινὴ συναυλία στό κλειστό γήπεδο τοῦ Ἀπόλλωνα Πατρῶν, χωρίς κοινὸ ἢ ὁποία ἔχει διττόν χαρακτήρα.

Ἀφ' ἐνός μέν, ἵνα μνησθῶμεν τῆς Πόλης τῆς καρδιάς μας, τῆς Πόλης τῶν θρύλων καί τῶν στεναγμῶν, τῆς Πόλης πού παρέμεινε καί θά παραμένῃ γιὰ πάντα τό φῶς καί τό καύχημα τῆς Οἰκουμένης ἀπάσης καί ἵνα νοερῶς προσκυνήσωμε ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησιᾷ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἀφ' ἐτέρου δέ ἵνα μέσω αὐτῆς, τῆς τιμῆς καί τῆς μνήμης, ἐμψυχώσωμε τὸν Λαό μας, σέ καιροῦς πού ἐψύγη ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ ἱερά καί τὰ ὄσια, οἱ μνηῆμες καί ὁ πατριωτικὸς παλμός ἡσθένησαν, ἡ ἱστορία παρεχαράχθη καί ἐπεκράτησε πνεῦμα ἡττοπαθείας ἐνδοτισμοῦ ἐναντι τῶν ὄσων μέ ἀγῶνες καί θυσίες καί ποταμούς αἱμάτων ὑπερασπίστηκαν οἱ ἥρωες καί μάρτυρες τοῦ Γένους μας, τῆς φυλῆς μας καί μᾶς ἄφησαν ὡς ἱερά κληρονομιά καί παρακαταθήκη.

Ἀπευθυνόμενοι ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στοὺς ἀδελφούς ἅπαντας, εἴτε στήν Πάτρα, εἴτε σέ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος καί ὅπου ἄλλοῦ στά μήκη καί τὰ πλάτη τῆς γῆς, Ἕλληνες Ὀρθοδόξους Χριστιανούς καί ὄχι μόνο, κρατώντας τίς μνηῆμες τῆς Ρωμηοσύνης στήν καρδιά μας τοὺς παρακαλοῦμε νά διατηροῦν στά τρίςβαθα τῆς ψυχῆς τους τὴν οὐράνια δόξα καί τό κάλλος, τίς χαρές καί τοὺς πόνους τῆς Πόλης πού ἀνήκει στή γῆ ὁλόκληρη καί νά ἀτενίζουν ὄχι ἀπλῶς μέ τὴν ἐλπίδα, ἀλλὰ καί μέ τὴν βεβαιότητα, ὅτι «πάλι μέ χρόνους μέ καιροῦς, πάλι δικά μας θᾶ ναι».

Στοὺς ξένους δέ, πού δέν μποροῦν νά κατανοήσουν εἴτε γιατί δέν ξέρουν, εἴτε γιατί δέν μποροῦν, εἴτε κυρίως γιατί δέν θέλουν, τό μεγαλεῖο τῆς Ἑλληνορθοδοξίας καί τό πνεῦμα τῆς Πόλης καί τῆς Ἁγία Σοφίας, τοὺς παρακαλοῦμε μέ τοῦτα τὰ λόγια «Ἐ, ἐσύ, πού σκάβεις ἐκεῖ στήν ἄκρη ἢ στή μέση τοῦ δρόμου πρόσεξε θά πεταχτῇ αἷμα Ἑλληνικό. Σεβάσου αὐτό τό χῶμα.

Ἐ, ἐσύ πού πατᾶς ἀνέμελα στήν ἁγιασμένη γῆ, σκούπισε τὰ πόδια σου γιατί πατᾶς σέ τάφους Ρωμηῶν ἁγιασμένων καί καταστρέφεις τὰ λουλούδια πού τὰ τρέφουν καί τὰ ἀνασταίνουν τοῦ Γένους τὰ ὄνειρα.

Ἐ, ἐσύ ὁποῖος κι ἂν εἶσαι πού περπατᾶς στήν ὁμορφὴ πόλη καί τό βλέμμα σου θαυμάζει τὰ γιονέρια τοῦ Βοσπόρου, μάθε ὅτι ἐκεῖ κοντά εἶναι τό κέντρο τῆς Ὀρθοδοξίας καί ἐκεῖ φυλάσσουν τὸν τόπο τὸν ματωμένο καί τὴ κλειστὴ πόρτα τοῦ

Ἐθνοῖερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε΄, οἱ φέροντες τόν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Γένους, οἱ λίγοι μά τόσο πολλοί, οἱ μάρτυρες τῶν θυσιῶν τοῦ παρελθόντος, τῶν ἀγώνων τοῦ παρόντος καί τῶν ἐλπίδων τοῦ μέλλοντος, ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους καί τῶν Ὁρθοδόξων, μέ τούς δικούς του ἐπίγειους ἀγγέλους, πού καθημερινά χτυποῦν τῆς Ὁρθοδοξίας τό σήμαντρο στό κεντρικό τῶν Ὁρθοδόξων Μοναστήρι καί γονατίζουν μπροστά στό εἰκόνισμα τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, ἀκολουθώντας τόν Πρωτομάρτυρα τοῦ Γολγοθᾶ στόν Σταυρό καί στήν Ἀνάσταση.

Ἐπιθυμῶ ἀπό τῆς θέσεως αὐτῆς νά εὐχαριστήσω τόν διακεκριμένο Καλλιτέχνη κ. Μανώλη Μητσιά, ὁ ὁποῖος προσεφέρθη μαζί μέ τούς συνεργάτες του, νά ἔλθουν στήν πόλη μας ἄρωγοί στήν προσπάθεια αὐτή τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τήν τιμή σέ τόπους μαρτυρικούς καί ἁγιασμένους.

Εὐχαριστῶ τόν ἀξιότιμο κ. Πρόεδρο τοῦ Ἀπόλλωνα Πατρῶν καί τούς ὑπευθύνους τοῦ κλειστοῦ Γηπέδου Μπάσκετ, τήν Περιφέρεια Δυτικῆς Ἑλλάδος, τούς Ἱερεῖς μας πού αἰροῦν μαζί μου τόν σταυρό τῆς ἀγάπης πρός τόν Θεό καί τῆς ἀγάπης πρός τόν συνάνθρωπο καί ὅλους ἐσᾶς ἀδελφοί μου, γιά τήν ἀγάπη σας καί γιά τήν προσφορά σας στό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐπίσης τόν Ἀρχοντα πρωτοψάλτη κ. Γρηγόριο Νταραβάνογλου, τόν κ. Μανώλη Καρπάθιο ὡς καί τόν κ. Κωνσταντῖνο Μπαλαχούτη, γιά τόν κόπο τους νά ἔλθουν στήν Πάτρα γιά τήν συναυλία αὐτή, ἡ ὁποία ἔχει τό χαρακτηριστικό καί συγκινητικό τίτλο πού κρύβει πλεῖστα ὅσα νοήματα «Συγγνώμη Πόλη μου» καί κλείνω μέ αὐτά τά λόγια ἀπό καρδίας.

Συγγνώμη Πόλη μου ἂν κάποιες φορές σέ λησμονοῦμε.

Συγγνώμη Πόλη μου ἂν κάποιες φορές δέν πονᾶμε μαζί σου.

Συγγνώμη Πόλη μου ἂν κάποιες φορές δέν στεκόμαστε δίπλα σου σφογγίζοντας τά δάκρυά σου τήν ὥρα πού κλαῖς καί στενάζεις.

Συγγνώμη Πόλη μου γιά ὅσα λάθη κάναμε στό παρελθόν καί συνεχίζομε νά κάνωμε.

Συγγνώμη Πόλη Βασίλισσα τοῦ κόσμου.